

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

604/170/O4/08/MW

Pan Bogdan BORUSEWICZ

**MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Szanowny Panie Marszałku,

Odpowiadając na oświadczenie złożone przez Panią Senator Dorotę Arciszewską - Mielewczyk podczas 4. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 16 stycznia br. (BPS/DSK-043-81/08), uprzejmie proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień.

Pan Antoni Rostankowski zajmuje lokal mieszkalny w Redzie przy ul. Spokojnej, przydzielony na podstawie decyzji o przydziale osobnej kwatery stałej. W dniu 22 sierpnia 1991 r., decyzją ówczesnego Szefa Wojskowego Rejonowego Zarządu Kwaterunkowo – Budowlanego nr 4523/91, uzupełnioną decyzją z dnia 4 września 1991 r. nr 4523/91uzup., przyznano zainteresowanemu pomoc finansową z Funduszu Mieszkaniowego Ministerstwa Obrony Narodowej na budowę domu.

Z dniem 30 kwietnia 1993 r. zwolniono Pana ppłk. rez. Pana Antoniego Rostankowskiego z zawodowej służby wojskowej. W dniu 13 czerwca 1994 r. wspomniany sprzedał nieruchomość wraz z rozpoczętą budową domu jednorodzinnego, a w dniu 29 grudnia 1995 r. dokonał przelewu na konto Wojskowego Rejonowego Zarządu Kwaterunkowo – Budowlanego w Gdyni kwoty, stanowiącej nominalną wysokość udzielonej przez Ministra Obrony Narodowej pomocy finansowej.

Stosownie do postanowień art. 41 ust. 2 pkt 2 w związku z art. 87 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. *o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej* (Dz. U. z 2005 r. Nr 41, poz. 398 ze zm.) dyrektor Oddziału Terenowego Wojskowej Agencji Mieszkaniowej w Gdyni w dniu 4 sierpnia 1998 r. wezwał zainteresowanego do opuszczenia zajmowanej kwatery, pouczając jednocześnie o konsekwencjach niezastosowania się do wezwania, wynikających z przepisu art. 42 ust. 3 wskazanej ustawy w brzmieniu obowiązującym wówczas.

W tym miejscu, pragnę wskazać, że Pan Antoni Rostankowski prowadził długotrwałą korespondencję w swojej sprawie z organami Wojskowej Agencji Mieszkaniowej w wyniku czego, Prezes Agencji w drodze wyjątku, zaproponował zwrot przyznanej pomocy finansowej według odtworzonej wartości na podstawie stosownej umowy cywilnoprawnej. Zainteresowany nie skorzystał ze wskazanej propozycji.

W związku z powyższym, dyrektor Oddziału Terenowego Wojskowej Agencji Mieszkaniowej w Gdyni, w dniu 16 listopada 1998 r., decyzją o zwolnieniu osobnej

kwatery stałej nr 8879 nakazał Panu Antoniemu Rostankowskiemu opuszczenie zajmowanego lokalu na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 13 ust. 4 i art. 42 w związku z art. 87 ust. 1 i art. 41 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. *o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej*. W uzasadnieniu decyzji stwierdzono, że zgodnie z obowiązującymi wówczas przepisami o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych, strona była zobowiązana do przekazania zajmowanej kwatery do dyspozycji wojskowych organów kwaterunkowych po ukończeniu budowy własnego lokalu i otrzymaniu decyzji zezwalającej na jego użytkowania, po fakcie kupna własnego domu bądź z chwilą uzyskania przydziału lokalu spółdzielczego. Natomiast, zgodnie z art. 87 ust. 1 wspomnianej ustawy, pomoc finansowa przyznana na budownictwo mieszkaniowe na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów jest ekwiwalentem pieniężnym w zamian za rezygnację z kwatery, a żołnierz, który skorzystał z tego rodzaju pomocy jest zobowiązany na podstawie przepisu art. 41 ust. 1 pkt 1 tej ustawy, przekazać dotychczas zajmowaną kwaterę do dyspozycji Wojskowej Agencji Mieszkaniowej. W związku z tym, że strona nie zwróciła tej kwatery dyrektor Oddziału Terenowego Wojskowej Agencji Mieszkaniowej, powołując się na wskazane przepisy oraz na art. 42 tej ustawy, wydał decyzję o jej zwolnieniu.

Zainteresowany odwołał się od tej decyzji, jednakże dyrektor Oddziału Rejonowego Wojskowej Agencji Mieszkaniowej w Gdyni decyzją nr 130/ZGM z dnia 13 stycznia 1999 r. utrzymał zaskarżoną decyzję w mocy. Stwierdził, że ustawa z dnia 20 maja 1976 r. *o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych*, która obowiązywała do dnia 31 grudnia 1995 r. została uchylona nową ustawą z dnia 22 czerwca 1995 r. *o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej*. Organ ten zaznaczył przy tym, że ustawodawca w nowym akcie prawnym w art. 87 ust. 1 postanowił, iż pomoc finansowa przyznana zarówno w formie zaliczkowej, jak i bezzwrotnej, na podstawie przepisów dotychczas obowiązujących, stanowi ekwiwalent pieniężny, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2 tej ustawy, a w art. 41 ust. 2 pkt 1 zaznaczył, że osoba, o której mowa w art. 23 ust. 1 lub 2 ustawy (emeryt, rencista wojskowy oraz członkowie rodziny uprawnieni do wojskowej renty rodzinnej), jest zobowiązana przekazać zajmowaną kwaterę do dyspozycji Agencji, jeżeli otrzymała taką pomoc finansową na budownictwo mieszkaniowe (udzieloną na podstawie dotychczasowych przepisów).

Wobec tego, Pan Antoni Rostankowski złożył skargę na tę decyzję do Naczelnego Sądu Administracyjnego. Naczelny Sąd Administracyjny Ośrodek Zamiejscowy w Gdańsku wyrokiem z dnia 11 kwietnia 2001 r. (sygn. akt II S.A./Gd 333/99) skargę oddalił. W uzasadnieniu Sądu znalazła się także ocena przepisu art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. *o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej*, który wyklucza możliwość stosowania w sprawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie tej ustawy, a przede wszystkim rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 marca 1984 r. *w sprawie wysokości i zasad przyznawania pomocy finansowej* (Dz. U. Nr 17, poz. 80) i zarządzenia Ministra Obrony Narodowej Nr 63/MON z dnia 19 grudnia 1984 r. *w sprawie właściwości oraz zasad i trybu postępowania przy przyznawaniu pomocy finansowej na budownictwo mieszkaniowe* (Dz. Rozk. MON poz. 78). W tej sytuacji

skarżący, zgodnie z art. 41 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. *o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej*, miał obowiązek przekazać do dyspozycji Agencji dotychczas zajmowaną kwatere stałą.

Reasumując, Sąd badając legalność zaskarżonej decyzji nie znalazł podstaw do jej uchylecia, bowiem według niego rozstrzygnięcie organu administracyjnego nie narusza przepisów prawa i tym samym skargę oddalił.

Należy również wskazać, że Pan Antoni Rostankowski złożył wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji, która wcześniej była przedmiotem rozważań Naczelnego Sądu Administracyjnego. Prezes Wojskowej Agencji Mieszkaniowej decyzją z dnia 8 września 2006 r. odmówił stwierdzenia nieważności tego rozstrzygnięcia. W związku z tym, Pan Antoni Rostankowski odwołał się do organu nadrzędnego – Ministra Obrony Narodowej, który decyzją z dnia 9 listopada 2006 r. utrzymał zaskarżoną decyzję w mocy. Wobec tego, zainteresowany złożył skargę na decyzję Ministra Obrony Narodowej do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, który wyrokiem z dnia 3 kwietnia 2007 r. skargę oddalił.

Obecnie toczy się postępowanie w tej sprawie przed Naczelnym Sądem Administracyjnym ze skargi kasacyjnej pełnomocnika Pana Antoniego Rostankowskiego.

Jak wynika z powyższego, działania organów Agencji Mienia Wojskowego we wskazanej sprawie poddano wnikliwej kontroli niezawisłych sądów. Rozstrzygnięcia zapadłe w tej sprawie wskazują jednoznacznie, że decyzje podjęte w stosunku do zainteresowanego są zgodne z prawem.

Odnosząc się do pytania o opłacanie przez Pana Antoniego Rostankowskiego czynszu w kwocie podwyższonej, to pragnę zauważyć, że z informacji uzyskanej z Wojskowej Agencji Mieszkaniowej wynika, iż zainteresowany wnosi regularne opłaty z tytułu użytkowania zajmowanego lokalu, które nie są obciążane odszkodowaniem z tytułu bezprawnego korzystania z lokalu.

Jak to zostało przedstawione, działania Wojskowej Agencji Mieszkaniowej podejmowane wobec Pana Antoniego Rostankowskiego są implikowane obowiązującymi przepisami prawa, co zostało potwierdzone przez niezawisły Sąd.

Przedstawiając powyższe wyjaśnienia mam nadzieję, że uzna je Pan Marszałek za wystarczające.

Z wyrazami szacunku i poważania

Bogdan KLICH

Do wiadomości:

Pan Szymon JAJKO

Dyrektor Departamentu

Spraw Parlamentarnych KPRM